

El lloc i el moment

És difícil avaluar el present. És difícil valorar la importància del que estem vivint. No podem saber si una vivència, per intensa que sigui, tindrà repercussió en el futur, és a dir, si ens canviarà la vida.

Quan Joan Salvat, aleshores director del *30 Minuts*, l'any 1996 va demanar a Carles Porta que dirigís un reportatge sobre els conflictes i crims al voltant de la muntanya de Tor, poc devia pensar-se el periodista de Vila-sana que al cap de trenta anys encara hi seria i que, entremig, bona part de la seva trajectòria estaria condicionada, directament o indirectament, per aquell documental. Si aleshores Porta no hagués treballat a TV3, o bé si el seu accent ponentí no hagués influït en la decisió d'enviar-lo al Pallars per proximitat geogràfica i cultural, no hauria aprofundit en el tema i avui potser ja ningú recordaria qui van ser Palanca i Sansa, ni l'assassinat d'aquest darrer.

El *30 Minuts* (*Tor, la muntanya maleïda*, 1997) va tenir molta audiència quan es va emetre. L'experiència de la investigació, gravació, muntatge i èxit del programa va marcar de tal manera Carles Porta que l'any 2005 va publicar el llibre *Tor. Tretze cases i tres morts* (La Campana), on n'explicava els detalls. En va vendre tants com va voler. Més tard va publicar

un altre llibre sobre el cas d'un crim al Pirineu (*Fago. Si et diuen que el teu germà és un assassí*, 2012), que el va consolidar com un dels especialistes més solvents en la narrativa de no-ficció, i més concretament en aquest gènere anomenat *true crime*. El 2018, just abans de començar a emetre el programa radiofònic *Crim*s (que s'ha convertit en un referent del gènere i ha disparat la popularitat de Porta, sobretot des que va fer el salt a la televisió), ja va fer un pòdcast de vint-i-cinc capítols sobre el cas de Tor i enguany, com és sabut, TV3 ha estrenat, amb una producció espectacular i un gran èxit d'audiència, *Tor. Foc encès*, una sèrie documental de vuit capítols que actualitza el cas amb nous testimonis i reconstrueix la investigació amb detalls inèdits. El cas de Tor, doncs, ha condicionat bona part de la vida professional de Carles Porta, que ha sabut jugar les cartes i ha interpretat a la perfecció l'interès que desperta, des de fa uns anys, el periodisme sobre crims reals, tant de ràdio com de televisió. Sap que per fer funcionar aquesta mena d'històries cal ser bon periodista, però també bon narrador. La realitat no supera la ficció, però sovint la imita. I això fascina el públic, àvid de bones històries carregades de sang i misteri que, si són reals, afegeixen un pessic de morbo a l'experiència.

El 1996, Carles Porta es trobava en el lloc i moment adequats. Va descobrir el filó del *true crime* i no ha parat d'explotar-lo amb èxit.

